

İstanbul Can İstanbul

– M.Nihat Malkoç · 29 Mayıs 2019

İstanbul sen içimde tarifsiz bir ukdesin
Geçmiş zamanı aşır yankılanıyor sesin

Nice revnaklı şehir şöhretine özenir
Bahçelerin, bağların rayihayla bezenir

Yaralı benliğimde Cihangir hüznüleri
Minyatürlere gömdük o karanlık günleri

Gönül zincirlerini koparmak mümkün değil
İstanbul'dan ayrılmak ölümdür, sürgün değil

Masal değil İstanbul, yaşanmış, yaşanıyor
Haydarpaşa Garı'nda bir çift yürek yanıyor

Kurşunî kubbelerin solur geçmiş zamanı
Ferisin gözlerimin, dizlerimin dermanı

Dört mevsimin içinde, bir başka olur yazın
Hüzün taşır nağmeler mavisine boğazın

Destanların burcunda Fatih'imizin izi var
Karaköy'den bir parça yüreğimde sızı var

Sevmedim hiç kimseyi seni sevdiğim kadar
Vuslata hasret gönül, yetiş ey gül yüzlü yâr

Resûlün yüreğinde bir sancıydı hayalin
Kıyas kabul etmiyor bugünle dünkü hâlin

Süzülür yüreklere minarelerden rahmet
Beyoğlu gülüyorken ağlar Karacaahmet

Işıklar cenk hâlinde gurup vakti Üsküdar
Bu gönül seni anar ömrün sonuna kadar

Kadıköy'de vapurlar yarına umut taşır
Çamlıca tepesinde gökten yağın kar üşür

Emirgân'da mehtabın hüznü yansır sulara
Hayalimizde cânân çekildik kuytulara

Değıştirdi her şeyi zamanın hoyrat eli
Ya tahammül çileye ya da çekip gitmeli

İstanbul can İstanbul yüreğimi kanattın
Bakir duygularımı yaban ellere sattın

Mâziden haber verir gökte uçan turnalar
Söndürür yangınımı şadırvanlar, kurnalar

Kız kulesi aşklara kucağını açıyor
Yaralı bir güvercin süzülerek uçuyor

Giyinmiş duvağını gelinlik kızlar gibi
Ümraniye söylenmiş tıslımlı sözler gibi

Topkapı sarayında ecdadımın gölgesi
Hırka-i Saadet'te duyulur Kur'an sesi

Senden bana yadigâr bir işve, bir naz kaldı
Derûnumda bir parça sana dair haz kaldı

Bir dilberin gözünden almış da mavisini
Tavus kuşu misali sunmuş yâre süsünü

Küçüksu'da yaşanır aşkların en güzeli
Vasfeder didârını kasidesi, gazeli

Peygamberin övdüğü Fatih'in ben olsaydım
İrem bahçelerinde gül misali solsaydım

Yüreğimde büyüyor hasretin dağlar kadar
Ölüler bile sana aşkıdır sağlar kadar

Sinan'ın mühürünü taşır Süleymaniye
Sultanahmet bugüne Osmanlı'dan hediye

Dolanır saçlarında, gülümser sabah yeli
Yas tutar Ayasofya, kavurur hüzün seli

Fecrin kızılığında ürperir mavilikler
Rahme düşen ceninler sana vuslatı bekler

Ufkun kızılığına ağıt yakar nağmeler
Kandilli bir türküdür yalnızlığı besteler

Kalender hislerime tercüman Eyüp Sultan
Ruhlara hayat verir yedi tepeden ezan

Ne efsûnkâr imişsin, yamansın rüya şehir
Mağribi, akşamlarda kanayan hülya şehir

Gönül, sevdalı gönül İstanbul'u heceler
Hayata pusu kurar Ortaköy'de geceler

Emsalin ancak Kudüs, Mekke ile Medine
Eyüp Sultan'da kabir davet ediyor dine

Kelimeler yetersiz, tasviri zor İstanbul
İçimi alev ateş kavuran kor İstanbul

M. NİHAT MALKOÇ